

videregaaende Bebyggelse af Slotsholmen og Tilvejebringelsen af Færdselslinier, som et talende Eksempel har henvist til, at det kgl. Bibliotek er blevet henlagt paa en Plads, der vil vanskeliggøre Planer for Slotsholmens Bebyggelse, da har han aabenbart ikke Ret deri. Selvfølgelig kan man ikke tage Bestemmelse om alt muligt paa eet Tidspunkt, men en af de skønneste Planer, som er fremkommen angaaende Slotspladsen, har den smukkeste og mest harmoniske Indarbejdelse af det kgl. Biblioteks Beliggenhed og det genopførte Christiansborg. Jeg sigter dermed til det Forslag, som Offentligheden jo kender — det er ganske vist kun et skitseret Udkast — af de to fremragende Kunstnere, Martin Nyrop og Pietro Krohn, og som gaar ud paa en meget smuk Anvendelse af to af de nuværende Bygningsfløje med Tilføjelse af en tredie, netop i en højst malerisk Forbindelse med det ny kgl. Bibliotek, som det nu er. Det er ingenlunde udelukket, at det kgl. Bibliotek, som det ligger, enten paa denne eller paa en anden Maade kan bringes i en smuk arkitektonisk og perspektivisk Forbindelse med Slottets Bygninger. Og hvad Færdselslinierne angaa, da mener jeg, at der gives tilstrækkeligt ved Udvalgets Betænkning, hvori det udtales, at det forudsættes som en Selvfølge, at man ikke kan eller maa lægge sin Plan uden at tage Hensyn til de Færdselslinier, der skulle gaa over Slotsholmen. Jeg anser det for en fuldstændig Selvfølge, at saaledes maa det gøres.

Naar det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds (Alfred Christensen) til Grund for Ændringsforslaget under Nr. 11, der er stillet af ham og tre andre ærede Medlemmer, har sagt, at en Bestemmelse om, at Arbejdet ikke maa paabegyndes, inden den endelige Plan er godkendt af Rigsdagen, sigter til den Mulighed, at der igen indtræder uregelmæssige parlamentariske Forhold, vil jeg dertil sige, at hvis saadanne skulde indtræde, hvad jeg haaber aldrig maa ske, saa hjælper dette jo aldeles ikke. Der staar klart og tydeligt i Grundloven, at inden Finansloven er vedtagen, maa Udgifter ikke afholdes osv., men vi have set, at man fortolkede det saaledes, at ved „vedtagen“ kan lige saa godt forstaaes: Tilvejebragt paa den Maade, hvorpaa man tilvejebragte de provisoriske Finanslove. Akkurat lige saa godt vil det, naar vi forudsætte Konfliktforhold, uregelmæssige parlamentariske Tilstande, kunne siges af en Regering under saadanne Forhold: Det, som er foregaaet i Rigsdagen

— maaske at Rigsdagen ikke har fattet nogen Beslutning om Planen —, anse vi for et Samtykke, Rigsdagen har i Tavshed godkendt Planerne, og følgelig bygge vi efter dem. Saadanne hasarderede Fortolkninger, som man kun vover under en Krig paa Liv og Død mellem to Statsmagter, kunne ikke udelukkes ved noget Udtryk, og de ere heller ikke udelukkede ved det, som er sat her. Det vilde dog ogsaa være højst paafaldende, om man i denne Lov vilde indsætte en Bestemmelse, som man ikke indsætter i nogen anden Lov af lignende Beskaffenhed. Jeg tillader mig derfor at fraraade, at Forslaget under Nr. 11 vedtages.

Nr. 12 har jeg tidligere begrundet, og den højtærede Minister har, som jeg ogsaa ventede, givet det sin Tilslutning. — Angaaende Nr. 13 om, at der skulde indføres en Lovbestemmelse om, at ved Arbejdets Udførelse anvendes i videst muligt Omfang dansk Arbejdskraft og danske Materialier, vil jeg tillade mig at sige, at en Bestemmelse derom er egnet til at indsættes af Administrationen i en Kontrakt, men ikke til at indsættes af Lovgivningsmagten i en Lov. For det første kan den kræve Tillempler, som kun kunne foretages af Regeringen, men desuden kan dens Indsættelse kræve Hensyn til de øjeblikkelige Forhold, hvilke ikke længe forud kunne tages af den lovgivende Magt. Vi kunne trygt stole paa, at de nødvendige Bestemmelser ville af Regeringen blive indsatte i Konditionerne, men vi ville ikke uden Fare for Skade kunne indsætte dem i Loven. Vort Land er jo kun lille, og for ikke at tale om de Forhold, som den højtærede Minister nævnede, er der jo da ogsaa dette, at naar det en Række af Aar i Forvejen vides, at dansk Arbejdskraft og danske Materialier ere monopoliserede, kan der laves en kunstig Sammenslutning til Fordyrelse af Arbejdet og til illegitim Berigelse paa Statskassens Bekostning. Jeg tror derfor ikke, det er rigtigt at indsætte dette i Loven, vi kunne trygt stole paa, at det fornødne i saa Henseende vil af Regeringen blive indsat ved Konkurrenceudbudet.

Sluttelig vil jeg uden for Ændringsforslagene tillade mig en Bemærkning til, hvad det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds sagde angaaende en lille Yndlingside, han har, nemlig med Hensyn til at flytte Thorvaldsens Museum. Denne Tanke har ikke fundet nogen Tilslutning i Udvalget, det jeg har mærket. Hvor lys og hvor frisk denne Ide end er, tror jeg